

Sygn. akt II Cz 185/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta

Sędziowie - SO Wojciech Borodziuk

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Skarbu Państwa – (...)Prokuratury Rejonowej w (...)

z udziałem M. K.

o zezwolenie na sprzedaż pojazdu złożonego do depozytu sądowego

na skutek zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 16 grudnia 2013 r., sygn. akt I Ns 992/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 185/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt I Ns 992/13, Sąd Rejonowy w Inowrocławiu zezwolił wnioskodawcy Skarbowi Państwa – Prokuratorze Rejonowej w (...)na sprzedaż złożonego do depozytu sądowego postanowieniem tego Sądu z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt I Ns 375/13, pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...), według przepisów o egzekucji z ruchomości – z tym zastrzeżeniem, że suma uzyskana ze sprzedaży wchodzi w miejsce depozytu, po potrąceniu kosztów sprzedaży.

W uzasadnieniu Sąd, wskazał, że postanowienie z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt I Ns 375/13, jest prawomocne oraz podzielił stanowisko wnioskodawcy, że przechowywanie pojazdu jest niewspółmiernie wysokie w stosunku do jego wartości (3.000 zł).

Zażalenie na postanowienie złożył wnioskodawca, wnosząc o jego zmianę poprzez wskazanie sposobu sprzedaży pojazdu złożonego do depozytu sądowego oraz organu egzekucyjnego właściwego do wykonania tej czynności.

W ocenie skarżącego Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepojętych depozytów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Zarzuty apelacyjne w zasadzie dotyczą dwóch kwestii wprost uregulowanych w przepisach.

W kwestii dotyczącej sposobu sprzedaży ruchomości, należy wskazać, iż zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o likwidacji niepojętych depozytów, depozyt, którego przechowywanie byłoby związane z kosztami niewspółmiernie wysokimi w stosunku do jego wartości lub nadmiernymi trudnościami albo powodowałoby znaczne obniżenie jego wartości, sąd, na wniosek przechowującego depozyt, postanowi sprzedać według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) o egzekucji z ruchomości. Stosownie do przywołanego przepisu sprzedaż pojazdu złożonego do depozytu sądowego następuje wedle przepisów Kodeksu postępowania cywilnego regulujących egzekucję z ruchomości (Część III Tytuł II Dział I), co też zostało stwierdzone wprost w zaskarżonym postanowieniu.

Natomiast w kwestii organu, który zobowiązanego do przeprowadzenia egzekucji, to art. 693²² k.p.c. wprost stanowi, że do wykonania orzeczenia o stwierdzeniu likwidacji niepodjętego depozytu jest obowiązany naczelnik właściwego urzędu skarbowego w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W związku z tym, że powyższe kwestie wprost regulują przepisy, Sąd Okręgowy uznał, iż nie podstawy do umieszczenia tych danych w sentencji orzeczenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.